

heeft Hij de eeuw in hun hart geleid" en iets verder:
„Uit uw hart zijn de uitgangen des levens.”

Uwe

Aja.

(Vragen of mededeelingen voor deze rubriek gelieve men in te zenden aan den redacteur P. Keuning te Nijverdal. Op de enveloppe plaatse men: Voor Aja).

SPORT!

Doe je aan sport? Natuurlijk doe je er aan, nauwelijks behoef je dat meer te vragen. Waarom zou je ook niet?

Hockey je niet, je tennist, tennis je niet, je zwemt, fietst of wandelt. Op de een of andere manier doe je het allemaal. 't Is bijna niet te zeggen, wat het begrip „sport” niet inhoudt.

Behalve die alledaagsche sport bestaat dan nog het roeien, zeilen, de mode en eindelijk het debat. Of dat soms geen sport is? Hoe wilde je ze anders noemen, die heftige besprekingen van pro en contra, waarbij evenveel lenigheid van ledematen en veel meer vaardigheid van hersens en tong geëischt worden dan bij eenig tennisspel. Op lenigheid en vaardigheid komt het toch maar aan, als 't sport betreft, nietwaar?

Vertel eens, kunnen zij zich ook maar één oogenblikke stil houden, wanneer het gaat over een „ja”- of „neen”-kwestie, die luchtige, fleurige figuurtjes in hun kleurige zijden sweaters, de kwastjesmutsen coquet over de haren getrokken?

Het tennissen wil van 't jaar maar half op veel plaatsen. Overal is het de vraag: Heb je ballen? Waar vandaan? Wat een teleurgestelde blikken, wanneer het antwoord is: Nog van verleden jaar, overgenomen, maar ze hebben niet meer.

Ze hebben niet meer! dat is het gewone slot, dat geldt ook van de schoenen.

Roeien en zeilen gaat beter. 't Weer werkt mee, geen regen en wel wind. Heerlijk verbrand kom je thuis, wanneer je tenminste door het roodhuidtijdperk met de vervellingen heen bent en je de koffieboontint gaat naderen. Booten worden tenminste niet gedistribueerd zoals de ballen! (Werden ze het maar!)

Van zwemmen kan het tegenwoordig gelden: Wie wil, die kan. Onze groote steden hebben zelfs kosteloze en héél weinig kostende zweminrichtingen. Doe je het nog niet? Vraag dan of je mag. Iedereen moet het kennen in ons waterrijke Holland. Denk eens aan Peter den Grooten en ook aan mij, toen ik laatst met fiets en al de sloot inreed en er met een gebroken arm en een ongebroken fiets weer uitkwam!

Sommigen vragen nog of sport goed is. Natuurlijk is het dat! Die heerlijke jeugd ons geschonken, waarvoor hebben we die anders, dan om, naast het werk, gebruik te maken van onze jonge sterke kracht en bij

den geest zooveel mogelijk ook ons lichaam te ontwikkelen.

ELSBETH.

DE KEUZE.

De Man van Smarten ging de wereld door
En achter Hem de weeldrige Antichrist.
Zij hebben beiden om mijn ziel getwist,
Eischend, dat zij haar bruidegom verkoor.

„En als ik eeuwig aan U toebehoor?”
Wordt al uw zonde in Mijn bloed uitgewischt.
En ik bied u, mild stralende amethyst,
Aards liefde, en hij hield 't juweel mij voor.

De lucht, bewogen door zijn zoete stem,
Proefde ik als wijn, en dronken was 'k naar hem,
'k Duizelde door den geur van zoele rozen.

Maar Jezus greep mijn hand en schrijnend wreed
Doorstak mijn hart Zijn pijn, en fel en heet
Doorgolfde mij Zijn min... 'k heb Hem gekozen.

WILLEM DE MÉRODE.

VAN BOEKEN.

Hongarije in Oorlogstijd. In en om de Nederlandsche Ambulance te Boedapest (benevens een uitstapje naar Weenen), door H. S. S. Kuyper. Uitgave van E. J. BOSCH Jbzn. te Baarn.

Een dagboek heeft altijd iets zeer persoonlijks. Ook uit een roman leeren we, bij aandachtige lezing, wel den persoon van den auteur meer of minder oppervlakkig kennen, maar in een dagboek, dat, zooals in dit geval, ons eigen-beleefde gebeurtenissen verhaalt, komt de persoon van schrijver of schrijfster toch veel meer op den voorgrond.

Vooraf is dit het geval, als het dagboek geschreven is door een vrouw. Een man is meer terughoudend, geeft zich niet geheel, maar een vrouw, schrijvend een dagboek, geeft ons, behalve het verhaal van meer of minder belangrijke gebeurtenissen, een stuk van haar eigen leven; ze geeft het gaaf en compleet.

En nu is dit wel de grootste verdienste van Mej. Kuyper, dat zij zich in dit boek ook geven wil en zich toch zoo ongedwongen geeft. Nergens mooidoenerij, nergens een poging, om iets te verbergen; klaar en